

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce: **V. T .**, zast. JUDr. Janem Malým, advokátem se sídlem v Jičíně, Denisova 504, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2014, č. j. 24011/DS/2014/GL, t a k t o:

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Předmětem žaloby učinil žalobce rozhodnutí správního orgánu označeného v záhlaví ze dne 16. 1. 2014, č. j. 24011/DS/2014/GL, který zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu v Jičíně ze dne 8. 11. 2013, č. j. MuJe/2012/10467/DOP/MoE, sp. zn. DOP 195/2012. Tímto rozhodnutím nebyla povolena obnova řízení o přestupku, které skončilo dne 25. 6. 2012 vydáním Příkazu Městským úřadem Jičín, odbor dopravy.

V žalobě nejprve objasnil, že byl uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. i) bodů 1 a 3 a písm. k) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen zákon o silničním provozu) z důvodů porušení ust. § 4 písm. b), § 5 odst. 1 písm. b), § 47 odst. 2 písm. a), § 47 odst. 3 písm. f) a § 47 odst. 3 písm. g) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena formou Příkazu (§ 87 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích) pokuta ve výši 3.000,-Kč.

Žalobcovo zavinění spatřoval správní orgán prvního stupně v tom, že dne 12. 3. 2012 řídil na pozemní komunikaci motorové vozidlo a způsobil dopravní nehodu. K dopravní nehodě došlo tak, že žalobce couval na účelové komunikaci na parkovišti Městského úřadu Jičín, nevšiml si stojícího vozidla, do kterého nacouval, nehodu neoznámil a z místa incidentu odejel. Proti rozhodnutí o Příkazu si žalobce odpor nepodal, rozhodnutí tak nabylo právní moci dne 18. 7. 2012.

Návrh na obnovu řízení dle § 100 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), podal žalobce poté, kdy mu byla doručena výzva Městského úřadu Jičín, odbor dopravy, k odevzdání řidičského průkazu s tím, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení. V tento moment se rozhodl uvést všechny podstatné skutečnosti k nehodě se vztahující, využil zákonné možnosti a dne 23. 10. 2013 podal u správního orgánu prvního stupně návrh na obnovu řízení.

Důvodem obnovy byla ta skutečnost, že o dopravním incidentu žalobce ještě týž den informoval Ing. M. P., dnes již bývalého starostu města Jičín. Připustil, že při samotném projednání věci před správním orgánem, resp. při podání vysvětlení před orgány policie, neoznámil, že postupoval výše popsáním způsobem. Dle svého přesvědčení tím své zákonné povinnosti – oznámit nehodu - dostál. Navíc bezprostředně po návratu ze služební cesty nahlásil incident kompetentní osobě z městského úřadu, vyplnil hlášení pojistné události a následně se dostavil na policii.

Teprve dne 1. 10. 2013 se ovšem dozvěděl, že Ing. P. žalobcem mu sdělenou informaci ohledně nehody na parkovišti dále nikomu neohlásil. Pokud tedy správní orgány obou stupňů žádosti žalobce na obnovu řízení nevyhověly s tím, že žalobce mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení, což neučinil, tedy nevyužil možnosti podat si odpor proti Příkazu, pak vyhodnotily celkovou situaci nesprávně. Důvod obnovy je dle přesvědčení žalobce dán a dostatečným způsobem specifikován. Požadoval proto rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

K výzvě krajského soudu se k žalobě vyjádřil žalovaný ve stanovisku ze dne 21. 2. 2014. V něm nejprve shrnul průběh řízení o návrhu na obnovu řízení včetně tvrzení, ve kterých žalobce spatřoval opodstatněnost svého návrhu. Důvody pro obnovu řízení neshledal, když zdůraznil, že obnovu řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. Žalobci byl důvod, o který nyní opírá návrh na obnovu řízení, znám již v původním řízení, event. mu žádná okolnost nebránila uplatnit nyní uváděný důvod v řízení odvolacím. Žalovaný neshledal zákonné skutečnosti, pro které by měl připustit zásah do pravomocného rozhodnutí.

Připomněl a ve svých úvahách rozvinul, že i kdyby žalobce předmětnou událost ohlásil přímo statutárnímu orgánu, po svém příjezdu ze služební cesty pak také panu K., pracovníku městského úřadu, a poté se dostavil na policii, nelze pominout, že dle ustanovení 47 odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu, povinnost podle odstavce 4 téhož zákona (tedy povinnost účastníků dopravní nehody neprodleně ohlásit dopravní nehodu policistovi a zdržet se jednání, které by bylo na

újmu řádného vyšetření dopravní nehody) platí i v případě, kdy při dopravní nehodě dojde ke hmotné škodě na majetku třetí osoby, s výjimkou škody na vozidle, jehož řidič má účast na dopravní nehodě nebo škody na věci přepravované v tomto vozidle.

Ze shora uvedeného jednoznačně vyplývá povinnost účastníka dopravní nehody ohlásit nehodu, při níž dojde ke škodě na majetku třetí osoby, neprodleně policistovi, přičemž zde není dána žádná povinnost dodatečně nahlásit nehodu statutárnímu orgánu města, zde Ing. P., bývalému starostovi města Jičín, tedy vlastníkovvi či provozovateli vozidla. Především však v projednávané věci žalobce mohl zcela objektivně důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení, jak ostatně žalovaný objasnil ve svém rozhodnutí, které je předmětem žaloby. V ostatním odkázal na odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí s tím, že žalobu požadoval jako nedůvodnou zamítnout.

Ve stručné replice ze dne 26. 3. 2014 žalobce setrval na důvodnosti podané žaloby, přičemž opětovně odkázal na důvod obnovy řízení, který spatřuje v tom, že teprve se zpožděním se dozvěděl, že Ing. P. neučinil žádné kroky k řešení předmětného incidentu, ačkoli žalobce mu nezbytné skutečnosti ještě v den nehody osobně nahlásil. Samotný fakt, že proti Příkazu nepodal odpor, nemůže být rozhodující pro posouzení žalobcem tvrzeného důvodu obnovy řízení. V ostatním setrval na podané žalobě.

Rovněž žalovaný připojil dne 2. 7. 2014 doplňující stanovisko včetně návrhu na provedení důkazu videozáznamem uloženým na CD, které tvoří součást přílohy správního spisu. V něm, ostatně jakož i v přezkoumávaném rozhodnutí, polemizuje s chováním žalobce v den incidentu. Odkazem na obsah kamerového záznamu vyvrací věrohodnost přednesu žalobce (viditelná intenzita nárazu, žádný déšť, žádná snaha žalobce pokusit se vstoupit do budovy městského úřadu). Především však zopakoval, že žalobce bezprostředně po dopravní nehodě nekontaktoval ani vlastníka či provozovatele vozidla ani Policii České republiky. Jednání, či spíše žalobcem namítané nekonání bývalého starosty města, je pro otázku obnovy řízení zcela irelevantní.

Je zapotřebí zdůraznit, že předmětem tohoto konkrétního řízení není a nebylo řešení dopadu žalobcem namítaných skutečností na původní samotný výsledek přestupkového řízení. V projednávané věci bylo úkolem soudu uvážít, zda-li žalobcem předestřené skutečnosti odpovídají ust. § 100 odst. 1 a 2 správního řádu, tedy zda-li jsou způsobilé obnovit řízení před správním orgánem, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím.

Podle ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, **jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit.**

Podle ust. § 100 odst. 2 správního řádu může účastník podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. **Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení.**

Krajský soud veden ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s. přezkoumal žalobu při jednání, kterého se zúčastnily obě strany sporu. Žalobce při něm předložil vyjádření Městského úřadu Jičín ze dne 8. 7. 2014, z jehož obsahu vyplývá, že dvůr městského úřadu, na němž měl žalobce předmětný přestupek spáchat, není veřejně přístupnou účelovou komunikací. Slouží toliko pro potřeby úřadu, vjezdu na dvůr brání kovová brána. Na základě této okolnosti žalobce dovozoval, že nemohl na daném prostranství spáchat jemu za vinu kladený přestupek. Navíc je dvůr městského úřadu opatřen dopravní značkou „zákaz vjezdu“, což je žalobce v případě potřeby rovněž schopen soudu doložit.

Pověřený pracovník žalovaného zdůraznil, že žalobce se jednání, za které byl potrestán, jednoznačně dopustil. Jelikož žalobce nezpochybnil při jednání soudu průběh událostí v den nehody, tak pověřený pracovník žalovaného netrval na navrženém doplnění dokazování, neboť považoval skutkový stav věci za dostatečně zjištěný. Konstatoval, že povinností žalobce bylo po nehodě vozidlo zastavit a nehodu v souladu se zákonem uloženou povinností řádně nahlásit. Důvody, o které opřel žalobce svůj návrh na obnovu řízení, byly jednoznačně okolnosti, které případně mohl vznést již v původním řízení.

Krajský soud následně rozhodl o tom, že důkazy výsledkem Ing. P., předložením fotodokumentace prokazující umístění dopravní značky „zákaz vjezdu“ před dvorem městského úřadu, jakož i důkaz obsahem ke správnímu spisu připojeného CD provedeny nebudou, neboť se jejich provedení pro zjištění skutkového a právního stavu věci jevilo nadbytečné z důvodů níže objasněných (§ 52 odst. 1 s.ř.s.).

Z předloženého správního spisu byl ověřen následující skutkový stav.

Žalobce jako účastník nehody způsobil kolizi vozidlem, které řídil tak, že nacouval do vozidla stojícího na parkovišti Městského úřadu Jičín a bez dalšího z místa nehody odejel. Podstatné okolnosti předmětné nehody, reakce žalobce a následná rozhodnutí správních orgánů již krajský soud výše zmínil. Podle žalobce k události popsané správním orgánem prvního stupně v rozhodnutí o Příkazu sice došlo, nicméně žalobce údajně nemohl bezprostředně po kolizi na parkovišti nehodu nahlásit, neboť dle jeho tvrzení již nebyl v budově městského úřadu nikdo přítomen. Navíc si žádného viditelného poškození druhého vozidla nepovšimnul, byť při couvání pocítil malý náraz. Přesto též den v odpoledních hodinách navštívil bývalého starostu města Jičín Ing. M. P. v místě jeho bydliště a o incidentu mu poreferoval. Učinil tak proto, že ještě téhož dne odjížděl na služební cestu do zahraničí. Žalobce nabyl přesvědčení, že splnil svoji povinnost, když událost řádně nahlásil statutárnímu orgánu městského úřadu.

Je namístě zdůraznit, že v obsahu žalobcem podaného vysvětlení u policie ze dne 16. 3. 2012 není žádná zmínka o návštěvě žalobce u Ing. P. Stejně tak žalobce nepoukázal, že by k nehodě mělo dojít na neveřejné účelové komunikaci, a proto by mělo být jeho pochybení řešeno toliko občanskoprávní cestou formou náhrady škody.

V návrhu na obnovu řízení, který žalobce adresoval správnímu orgánu prvního stupně, uvedl, že po doručení Příkazu se osobně dostavil na Městský úřad Jičín, odbor dopravy, kde sporoval správnost obsahu odůvodnění. Mělo mu být vysvětleno, že trest byl uložen mírný, na dolní hranici zákonné trestní sazby, a proto žalobce opravný prostředek nepodal a uloženou pokutu uhradil.

Vzhledem k následnému „vybodování se“ však žalobci nezbylo, nežli se bránit návrhem na obnovu řízení, neboť vyšla najevo nová skutečnost, o níž se žalobce dozvěděl dne 1. 10. 2013. Touto skutečností je dle tvrzení žalobce fakt, že teprve dne 1. 10. 2013 se dozvěděl, že dnes již bývalý starostě města Jičín Ing. P. informaci o existenci nehody předanou mu žalobcem nikde neoznámil, míněno na městském úřadě či orgánům policie.

Rovněž upozornil, že Příkaz vydaný správním orgánem vychází kromě jiného z toho, že na vozidle řízeném žalobcem byla způsobena škoda ve výši 15.000,-Kč. Tento závěr je v rozporu se skutečným stavem věci, když majitel vozidla, které řídil žalobce, L. V. potvrdil, že žádná škoda na vozidle nevznikla.

Shrnu, že nové skutečnosti, které zakládají důvod obnovy řízení, spatřuje v tom, že nehodu řádně nahlásil statutárnímu zástupci města, o čemž svědčí čestné prohlášení Ing. P.. Navíc po svém návratu ze služební cesty ze zahraničí událost oznámil též policii a zajistil nezbytné formality pro vyřešení škody.

O návrhu na obnovu řízení rozhodl správní orgán prvního stupně dne 8. 11. 2013 tak, že „se obnova řízení o přestupku nepovoluje“. V odůvodnění popsal soudem již shora uvedený průběh nehody, který policii oznámil vedoucí oddělení správy majetku Městského úřadu Jičín dne 13. 3. 2012. Dále téměř doslovně zaznamenal obsah žalobcova návrhu na obnovu řízení. Připomněl povinnosti žalobce jako řidiče a účastníka dopravní nehody, které si musel být vědom, jak jednoznačně vyplývá z videozáznamu o nehodě pořízeného kamerovým systémem, tedy ihned zastavit vozidlo, zdržet se jeho přemísťování a ohlásit nehodu třetí osobě, které byla způsobena hmotná škoda či policii. Dodatečné nahlášení nehody majiteli poškozené věci zákon nezná.

Správní orgán prvního stupně zdůraznil, že den nehody byl úředním dnem, tedy na městském úřadu bylo otevřeno až do 17 hodin, a proto žalobci nic nebránilo nehodu řádně ohlásit. Žalobcem sporovaná nesprávná výše celkově způsobené škody původně uvedená v rozhodnutí o Příkazu nemohla mít dle vysvětlení prvostupňového správního orgánu vliv na výsledek řízení o obnově, neboť v rozhodnutí byla zmíněna toliko předpokládaná výše hmotné škody v důsledku

jednání žalobce. Podstata, proč byl žalobce potrestán, ovšem souvisela s jeho bezprostředním chováním po nehodě, kdy v rozporu s povinnostmi zákonem uloženými z místa nehody bez dalšího odjel. Závěrem svého rozhodnutí prvostupňový správní orgán vyhodnotil skutečnost, na základě níž žalobce dovozoval možnost obnovy řízení jako skutečnost, kterou žalobce v době původního řízení nemohl bez svého zavinění uplatnit, nicméně tato nemohla být způsobila zajistit jiný výsledek přestupkového řízení.

Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil včas podaným odvoláním, v němž jsou opět zopakovány již mnohokrát správními orgány popsané okolnosti žalobcem spáchaného přestupku. V něm žalobce polemizuje s tím, zda-li měl faktickou možnost vstoupit do budovy městského úřadu, popisuje toho dne nepříznivé počasí, skutečnost, že pohledově z vozidla jím řízeného nezaznamenal žádnou škodu na zaparkovaném vozidle. Zejména však opět připomněl jako stěžejní důvod své žádosti návštěvu Ing. P., kterou z jakési opatrnosti raději vykonal.

Teprve v odvolání žalobce poprvé namítl, že správní orgán prvního stupně konstatoval, že k nehodě došlo na účelové komunikaci, na parkovišti městského úřadu. Vytknul, že správní orgán svůj závěr blíže neodůvodnil, a proto není jasné, z jakého důvodu se domnívá, že jde o účelovou komunikaci a jakého typu. Vyslovil přesvědčení, že v jeho případě neměla být událost řešena jako přestupek dle zákona o silničním provozu, neboť se jedná pouze o otázku občanskoprávní a řešení případné náhrady škody.

O podaném odvolání rozhodl správní orgán tak, že jej zamítl a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Jičín. Žalobou napadené rozhodnutí opětovně, a to velmi podrobně, rozebírá na základě shromážděných důkazů den nehody, faktickou reakci žalobce bezprostředně po kolizi, která je dostatečně zachycena na záznamu z kamerového systému. Odkazem na konkrétní zákonné ustanovení dovodil, že žalobce nedostál svým povinností, a proto jeho dodatečná obrana spočívající v tvrzení, že nehodu řádně nahlásil statutárnímu zástupci města, nemohla být relevantní.

Oproti správnímu orgánu prvního stupně však žalovaný zaujal ke skutečnosti, na základě které žalobce obhajoval důvodnost své žádosti o obnovu řízení, tedy k čestnému prohlášení Ing. P., stanovisko odlišné. Usoudil, že žalobci nic nebránilo v tom, aby tento důvod uplatnil již v původním či případně odvolacím řízení. S další námitkou spočívající v pochybnostech žalobce o tom, že byl potrestán za přestupek, ačkoli k nehodě došlo na neveřejné komunikaci, žalovaný poukázal na ust. § 7 odst. 2 zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Z citace tohoto zákonného ustanovení vyzdvihl, že účelovou komunikací je i pozemní komunikace v uzavřeném prostoru nebo objektu, která slouží potřebě vlastníka nebo provozovatele uzavřeného prostoru nebo objektu. Konstatoval, že místo nehody je veřejně přístupné v době úředních hodin, a proto označení účelová komunikace vyplývá u tohoto prostoru přímo z citovaného zákona. K této úvaze, resp. závěru žalovaného je namístě dodat, že z odůvodnění rozhodnutí ani ze

správního spisu samotného ovšem nevyplynulo, z jakých relevantních podkladů při tomto závěru žalovaný vycházel.

Krajský soud tedy shrnuje, že se pro lepší orientaci v daném sporu pokusil zachytit průřez celého případu. Možná poněkud mnohoslovně, nicméně k tomuto postupu soud vedla snaha objektivně zmapovat okolnosti, které předcházely vydání rozhodnutí o přestupku včetně následného zachycení průběhu řízení o návrhu na obnovu, které proběhlo před správními orgány. Krajský soud tak učinil zejména proto, že žalobce dával zpočátku důvod obnovy řízení výlučně do souvislosti s nečinností Ing. P., o které se údajně dozvěděl teprve se značným zpožděním. Poté, kdy správní orgán návrhu na obnovu řízení nevyhověl, pak žalobce v podaném odvolání poprvé zapochyboval o tom, zda-li vůbec měla být jeho věc řešena jako přestupek, když k nehodě došlo na parkovišti městského úřadu. Blíže tento argument nerozvedl, nepodpořil své úvahy odkazem na konkrétní zákonné ustanovení, a stejně tak k této námitce nedoložil ani nenavrhl žádný důkaz. Žalovaný se s oběma námitkami v rozhodnutí o odvolání vypořádal tak, jak je stručně popsáno v předchozím odstavci. Pravdou je, že k posléze vznesené námitce nepřipojil své úvahy a hodnocení, zda-li by mohla naplňovat důvod pro obnovu řízení. Poté již následovalo podání žaloby k soudu.

Předně bylo povinností soudu ujasnit si, v jakém rozsahu žalobce vlastně rozhodnutí žalovaného napadá, jaká pochybení žalovanému v řízení a následně vydaném rozhodnutí vytýká, tedy specifikovat charakter a rozsah žalobních bodů, v jejichž mantinelech se má před soudem přezkumné řízení odehrávat.

Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žaloba proti rozhodnutí správního orgánu musí obsahovat mj. žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tak žalobci ukládá povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaně) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky správního rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Žalobce je tedy povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.

Podle ust. § 71 odst. 2 věty druhá s.ř.s žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby. Tu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou (§ 72 odst. 1 s.ř.s.).

Z výše uvedeného vyplývá zásada koncentrace řízení, kterou je správní soudnictví ovládáno. Řízení před správními soudy proto není řízením nalézacím, ale

přezkumným, které je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační. Je plně v dispozici žalobce vymezit v žalobě, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadá, a to ve lhůtě k podání žaloby. Tímto způsobem vymezenými žalobními body je následně krajský soud vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). K žalobním bodům uplatněným po uplynutí lhůty pro podání žaloby soud nemůže přihlížet, stejně tak nemůže přezkoumávat napadené rozhodnutí nad rámec vymezený žalobcem v žalobě, nejde-li o vady, k nimž soud musí přihlížet i bez návrhu (rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 – 84; dostupné na www.nssoud.cz).

Obsahem žaloby je tedy v zásadě nesouhlas s hodnocením důvodů uvedených žalobcem v jeho žádosti o obnovu řízení tak, jak se s nimi vypořádal žalovaný v rozhodnutí o odvolání. Respektive žalobce zaměřil převážnou část žaloby na popis skutku, za který byl potrestán, dále na vylíčení svého konkrétního chování po incidentu, popis průběhu řízení o jeho návrhu na obnovu řízení před správními orgány obou stupňů a konečně vyzdvižení důvodu, pro který návrh na obnovu podal, a který byl správními orgány nedostatečně posouzen. Tímto jasně označeným důvodem bylo prohlášení Ing. P. soudem již opakovaně zmiňované. Jinými slovy se žalobce nesmířil s tím, že žalovaný nespatořoval v dodatečně doloženém prohlášení Ing. P. takovou skutečnost, která by důvod obnovy zakládala, neboť dospěl k závěru, že žalobci nic nebránilo fakta v dokládaném prohlášení uplatnit v průběhu řízení o přestupku, resp. následně v důvodech, kterými by žalobce argumentoval v odporu proti vydanému Příkazu.

V odůvodnění daného rozhodnutí je dostatečně jasně popsán skutek, který je žalobci kladen za vinu, nicméně jméno Ing. P. a zmínka o tom, že jmenovaný byl žalobcem o předmětné nehodě informován, a jakým způsobem správní orgán na tuto skutečnost pohlíží, zmíněno není. Žalobce sice tvrdil, že své jednání bezprostředně po nehodě popsal při podání vysvětlení orgánům policie, nicméně v obsahu zaznamenaného textu, který žalobce bez výhrad podepsal, žádná zmínka o návštěvě Ing. P. není. Pokud nyní žalobce krajskému soudu přednesl, že na toto pochybení či nesrovnalost kompetentní orgány osobně upozorňoval poté, kdy mu byl doručen Příkaz a mohl se seznámit s obsahem jeho odůvodnění, nicméně s odkazem na nízký trest se nechal uchlácholit a pochybnosti dále neřešil, pak se nemůže úspěšně domáhat obnovy řízení. Považoval-li žalobce svoji zákonnou povinnost za splněnou tím, že nehodu ohlásil Ing. P., pak je jeho chybou, že tuto skutečnost nepoužil na svoji obhajobu v době, kdy z Příkazu bylo zcela evidentní, že žalobcem tvrzený důvod jeho vyvinění zde není vůbec zmíněn.

Na rozdíl od žalovaného krajský soud nepředjímá, zda-li by tato sporná skutečnost, pokud by byla namítnuta včas, mohla pro žalobce znamenat ve výsledku příznivější rozhodnutí. Tato úvaha by totiž šla nad rámec řízení o obnově, neboť by se krajský soud svým postojem prakticky dostal na pozici správního orgánu prvního stupně v přestupkovém řízení. Hodnotil by totiž konkrétní důkaz a jeho dopad mající vliv na výrok o případné vině žalobce v přestupkovém řízení, což se předmětu této konkrétní žaloby jednoznačně vymyká.

Pokud se jedná o další žalobcem zmíněný důvod, tedy místo nehody, z čehož dovozuje, že její řešení se mělo odehrávat na poli občanskoprávním, pak musí krajský soud konstatovat, že nesouhlas s tím, jak se žalovaný vypořádal s touto druhou námitkou, vznesl žalobce teprve při jednání soudu. Žalobce tak předestřel na řešení další žalobní bod, nicméně se jednalo o nový žalobní bod uplatněný po lhůtě k podání žaloby (§ 71 odst. 2, § 72 odst. 1 s.ř.s.). Krajský soud, jak se z argumentace shora podává, proto k jeho obsahu nemohl při přezkoumání napadeného rozhodnutí přihlížet.

Přesto krajský soud považuje za vhodné a účelné se (byť obiter dictum) i k této žalobcově námitce vyjádřit. V odůvodnění rozhodnutí (Příkazu) ze dne 25. 6. 2012 je jasně popsán nejenom skutek, který je žalobci kladen za vinu, ale je rovněž nezpochybnitelným způsobem popsáno místo, kde k nehodě došlo. Při znalosti daného případu, s ohledem na přednes žalobce a předložené vyjádření Městského úřadu Jičín, si lze položit jistě tutéž otázku jako v případě prvního z navržených důvodů obnovy, kterým bylo prohlášení Ing. P. Bránila žalobci nějaká okolnost v tom, aby uplatnil svoji námitku mířící do charakteru komunikace, kde k nehodě došlo, včetně jeho následné představy o řešení nehody mimo rámec přestupkového řízení? Odpověď na tuto otázku poskytl při jednání soudu samotný žalobce, když předložil vyjádření Městského úřadu Jičín ze dne 8. 7. 2014 v tom směru, že parkoviště slouží toliko pro potřeby městského úřadu a vjezd do dvora je opatřen kovovou bránou. Žalobce dále zdůraznil, že při vjezdu na dvůr je navíc umístěna dopravní značka „zákaz vjezdu“. Z písemného potvrzení městského úřadu a z přednesu žalobce vyplynulo, že charakter, využití a označení dvora (parkoviště městského úřadu) jsou zcela shodné jako v době spáchání nehody. Je tedy evidentní, že žalobce již v době seznámení se s odůvodněním Příkazu mohl na svoji obhajobu rovněž uplatnit i tuto namítanou skutečnost, včetně úvahy týkající se nemožnosti potrestat jej za přestupek právě s ohledem na charakter místa nehody.

Tímto stanoviskem současně krajský soud vysvětlil své rozhodnutí neprovádět v řízení důkazy zejména žalobcem navržené, tedy důkaz výsledkem Ing. P. a prokazováním charakteru parkoviště (dvora) městského úřadu, neboť dospěl k závěru, že skutkový a právní stav obsažený ve správním spise je pro rozhodnutí zcela dostačující.

Krajský soud z důvodů výše objasněných neshledal v projednávané věci pochybení správního orgánu, a proto žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.) jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 15. července 2014

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu